

Anotace

Tato práce se zabývá problematikou vojenských zběhů z císařsko-královské armády v době osvícenského absolutismu, tedy za vlády Marie Terezie a jejích synů Josefa II. a Leopolda II. Na základě písemných i tištěných pramenů, vzniklých především z činnosti nejvyšších zeměpanských úřadů Království českého v tomto období, je podán výklad o otázkách trestání dezertérů, jejich limitovaného omilostňování a vzájemných výměn, k nimž docházelo mezi habsburskou monarchií a jejími spojenci. Pozornost je věnována rovněž přístupu státu k obyvatelům, kteří buď zběhům poskytli pomoc, anebo se naopak podíleli na jejich pronásledování a dopadení. Poslední část textu je zasvěcena seznamům vojenských zběhů, z nichž bylo možno vypracovat přibližný odhad počtu dezertérů, kteří svým původem pocházeli z Čech, a to s hlavním důrazem na sedmiletou válku, protože právě pro ni se tyto seznamy dochovaly v převážné většině.

Klíčová slova

vojenští zběhové, osvícenský absolutismus, osvícenské reformy, české gubernium, válka o rakouské dědictví, sedmiletá válka, Marie Terezie, Josef II.